

תמוז תשפ"ב

פרשת
מעלות

111

עדות ישראל לאלקים

מה חדש?

שבוע הבא נכנס אמונוס בו חל תעלה באב. היום בו יצא עם ישראל אקלות. כולו לטות בוודאי יודעים, בית המקדש השני נחיה בקלל שנת חינוך. הכולוגים והמדינות שהיו בעם ישראל הכואו אהורבן בית המקדש. גם בתקופת העזר צל יושלים, הירבות בין הקבוצות השונות בעם ישראל לא הכסיחה. צד כדי כך ששורת החסור הגדול באוכל - היו כאלו שטרפו אחד לפני את מחני העזון. קשה להאמין שהגיעו למצב כזה... מה ערים ארבע גדול מאד. התקינו אהורבן הגדול הוא באהבת חינוך. זכינו לשוב לארץ אבותינו וכלת - איתנו זרימים גם התמכר אחד לפני ולאחוב כל יחדי ויחדי, כך נגזר איתנו השלם.

יחכים אפתחנות שלכם!

שחיים שהצטרפתם אלינו ומכנינים אתכם להשליך לקבל את החלונות בבית הספר,

בנייל edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקיה בסריחת הקיה.

מה בפרשה?

הלכות נדרים

1

מלחמה במדיין

2

בני גד וראובן מבקשים לקבל נחלה בעבר הירדן המזרחי

3

משה כועס עליהם על כך שהם לא רוצים לקחת חלק בכיבוש הארץ

4

נמצא פיתרון - שניים וחצי העבטים יצטרפו למלחמות ורק אז יחזור לנחלתם

5

הפיתרון מתקבל על ידי כולם

6

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

רבקה עבדה במעברה עם הילדים הקטנים, עברו השנים והיא הקימה את ביתה. בעלה, היה לא אחר מאשר אחד הבחורים שגדלו במעברה בה היא עבדה. החתונה המרגשת שימחה את כולם. נשות המעברה עזרו בהכנות המרובות. הממצב בארץ היה ימי הצנע ולא היה קל לארגן סעודת חתונה מכובדת לזוג הצעיר אבל כולם נרתמו למלאכה. המקום קושט, הכיבוד הוכן במיטבו, חברים רבים הגיעו לשמוח עם החתן והכלה וליוו את החתונה בשירה, נגינה וריקודים. משפחתה הכלה, שהייתה נצר למשפחה ירושלמית ותיקה ומשפחת החתן - עולים מתימן - שמחו בחתונה המיוחדת ותחושת אחדות גדולה ליוותה את החתונה. בעת שהחתן אמר את המילים "אם אשכחך ירושלים..." תחת החופה הקהל התרגש מאד. הנה, זכו להגיע לארץ ישראל. לא שכחנו אותה בשנות הגלות הארוכות. היא חזרנו לארצנו וכאן הזוג הצעיר מקים את ביתו.

במשך כחצי שנה...

הלכה ומעשה

אנחנו זוכרים את חורבן המקדש גם ברגעים המשמחים ביותר של חיינו, מהו המנהג המיוחד הנהוג בחתונה?

"וְכִשְׁהַחֲתָן נוֹשֵׂא אִשָּׁה לֹקַח אֶפֶר מִקֶּלֶה וְנוֹתֵן בְּרֵאשׁוֹ מְקוֹם הַנְּחָת הַתְּפִלִּין. וְכָל אֵלוֹ הַדְּבָרִים כְּדִי לְזַכֵּר יְרוּשָׁלַיִם."

הלכות תעניות ה, יג

הלכה למעשה: לאחר שנחרב בית המקדש קבעו חז"ל הלכות שונות שאנחנו מקיימים עד היום שמטרתן להזכיר לנו את חורבן בית המקדש, הנחת אפר על ראש החתן היא אחת מהן. בחתונה נוהגים גם לשבור כוס ולומר את הפסוק "אם אשכח ירושלים תשכח ימיני..."

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בחלק מעדות ישראל לא אוכלים בשר מראש חודש אב ועד י' באב. אך ישנם כאלה שנוהגים לאכול בשר מלוח, זכר לחורבן. ישנו מנהג מיוחד הנהוג בקהילות מסוימות בו לאחר תפילת שחרית של תשעה באב רוכבים הנערים והילדים על חמורים. מנהג זה כנראה בא לסמל את המשיח שאומרים שנולד בתש"ה באב והוא כעני הרכוב על חמור.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

זהב

חרב

בגד

תפזרת מהפרשה

מ	ט	ו	ת	פ	מ	נ	ה
נ	ה	ר	נ	ק	נ	ג	ד
צ	מ	ח	ד	צ	מ	ח	ה
צ	מ	מ	ר	ת	ל	ו	ס
ק	ד	ג	ש	ב	ו	ע	ה
ת	י	צ	ד	ר	ק	ב	ס
ת	י	צ	ל	ו	ת	ל	מ
ק	נ	ר	א	ו	ב	נ	צ

מטות/ נדר/ שבועה/ מדיין/ פנחס
ראובן/ גד

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

שאי קינה במגינה / סימן שמואל

שאי קינה במגינה בת ציון ונודי
שבי דומם פי נשםם בית מקדשי והודי
וכי נפלל וגם צלל האיתון וטדי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

מספד מר ביום המר שדי לי אגדילה
ואחגר שק ביום נשק שביב אש בבית התפלה
וכי חלל שם הלל וגם לשפת הגולה
וחרב מחוז המעוז ונגלה בית יסודי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

ואש מטה לי להטה במקום אש אוכלת
ויקוד בית המוקד וגם אבן הזוחלת
ושלח אל לגבריא וזרק אש גחלת
אש עמים הזרים קול נתנו בבית מועדי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

אל קרא ביום עברה למספד בשמים
ומלאכים במר בוכים מחופפים בכנפים

ובא אב המון לבית ארמון וידיו על חלצים
ואמר אהה וענה יה במרר מה לידידי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

למרחקים ועד שחקים נראתה השלהבת
ובא משמר מול משמר ועלו רום מעזבת
ולא נסו לאש קפצו ונצרבו בה צרבת
מתי כהנים והם שמונים אלף מתי סודי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

ובי העיר יד שעיר ביום זה עלי חרבו
ובא ביתר ושם בתר ארבע מאות רבוא
וקול איש תם בעב נסתם מלפני אל לבוא
הכוני פצעוני וגם נשאו את רדידי

ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

וביום קרב נסו לערב שמונים אלף פרחים
שוקקים למי משקים והאכילום מלוחים
תלו עין אלי יין והמה נאדות נפוחים

ואין מנחם ואין מרחם ואין מקבץ לנדודי
ברח דודי ובא שודדי וגם גלה כבודי

זכור ה' לכל מעני והשב להם גמולם
וחיש ישע לעם נושע ושבור מזות עולם
והמקונן יתרוגן השיר פימי עולם
ואז נשיר בבית השיר זה רעי וזה דודי

